

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ه نویسنده: کلاوس واگنر
فرستنده: عثمان حیدری
۲۳ مارچ ۲۰۲۴

هائیتی، در آستانه یک تهاجم نظامی جدید؟

افول قدرت مرکزی توجیه مداخله غرب در هائیتی را فراهم می‌کند

فروپاشی غم‌انگیز هائیتی محصول قرن‌ها دخالت و چپاول است. (عکس: Prensa Latina)

ویرانی اوکراین، کشتار دسته جمعی در غزه، تدارک جنگ در تایوان، همه این‌ها کافی نیست؛ اکنون هائیتی فقیر نیز با تهاجم نظامی مورد «مرحمت» قرار می‌گیرد. یک بار دیگر. حداقل وقتی از «جهنم سه گانه» سیاست امپریالیستی کانادا، ایالات متحده آمریکا و فرانسه در مورد هائیتی صحبت می‌شود. هائیتی یک «کشور شکست خورده» است؛ در آنجا «هرجومرج» حاکم است؛ و کشور «در آستانه فروپاشی» قرار دارد. تنها چیزی که اکنون کمک می‌کند «R2P» معروف است «Responsibility to Protect»: مسئولیت حمایت. این بار از مردم هائیتی! حتی به قیمت تکرار آنچه شناخته شده است، ارزش آنرا دارد نگاهی به تاریخ بیندازیم. در ۲۶ اگست ۱۷۸۹، مجلس ملی فرانسه «اعلامیه حقوق بشر و شهروند» معروف خود را صادر کرد که شاید شناخته شده‌ترین ماده ۱ آن چنین می‌گوید: «انسان‌ها آزاد به دنیا آمده‌اند و آزاد با حقوق برابر باقی خواهند ماند. تفاوت‌های اجتماعی تنها در صورتی که صلاح همگانی در میان باشد، می‌توانند وضع شوند.» بردگان سنت‌دومینگ/هائیتی فکر می‌کردند که این در مورد آن‌ها نیز صدق می‌کند. یک اشتباه، همان‌طور که به زودی آشکار گردید. کمتر از دو دهه بعد، جهان‌شمول گرایی حقوق بشر فرانسوی ژاکوبین‌ها به توسعه‌طلبی ستیزه‌جویانه بناپارتیست‌ها تبدیل شده بود: «همه انسان‌ها آزاد به دنیا می‌آیند» - مگر این‌که برده یا سیاه‌پوست باشند!

مردمی که در مقیاس وسیع، حدود ۴۰.۰۰۰ نفر در سال، از افریقا ربوده و به بردگی کشیده می‌شدند، یک قیام موفق علیه برده‌داری بسیار وحشیانه در هائیتی را سازمان دادند که در سال ۱۷۹۰ تحت رهبری قهرمان ملی هائیتی فرانسوا-دومینیک توسن لوورتیور «François-Dominique Toussaint Louverture» آغاز شد. پس از چندین جنگ و هزاران کشته، فرانسه در نهایت مجبور شد از دست دادن سودآورترین مستعمره خود را، هر چند با اخاذی ۱۵۰ میلیون فرانک از شورشیان در سال ۱۸۲۵ برای زمین، به انضمام بردگان آن، بپذیرد. این ادعا که بعداً به ۹۰ میلیون فرانک کاهش یافت، همچنان به معنای بدهی ناپایدار و با بهره معادل ۳۲.۶ میلیارد دلار فعلی امریکا بود. بنابراین، فرانسه نقشه‌ای برای اسارت بدهی نواستعماری جهانی در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۸۰ ترسیم کرد. هائیتی برای این، بیش از ۱۰۰ سال هزینه پرداخت کرده است. این به معنای فقر دایمی، فلاکت و توسعه نیافتگی، تا به امروز، بود.

در سال ۱۹۱۵، ایالات متحده به تحریک سی‌تی‌بانک ملی نیویورک در هائیتی مداخله نظامی کرد. تفتنگاران بحری ایالات متحده تا سال ۱۹۳۴ باقی ماندند و قیام‌های مردم مبارز هائیتی را سرکوب کردند و جزیره را به مستعمره نظامی ایالات متحده با یک حکومت نظامی، شکنجه و کار اجباری وحشیانه و اقتصاد آن را به یک فروشگاه سلف‌سرویس تبدیل نمودند. سرلشکر اسمدلی باتلر، برجسته‌ترین سرباز تاریخ ارتش ایالات متحده، جنگ‌های ایالات متحده در آن زمان، از جمله مداخله در هائیتی را در مقاله خود در سال ۱۹۳۵ با عنوان «جنگ یک کلاهبرداری است» به طور واضح توصیف کرد: «من ۳۳ سال و چهار ماه را در آنجا گذراندم. خدمت سربازی فعال و در آن دوره، من در اکثر اوقات، یک مرد عضلانی درجه یک برای مشاغل بزرگ، برای وال استریت و برای بانکداران بودم. به طور خلاصه، من یک گانگستر سرمایه‌داری بودم...» حاکمیت ۲۰ ساله ایالات متحده هرچ‌ومرج سیاسی و اقتصادی را به دنبال خود بر جای گذاشت و به مردم هائیتی دیکتاتوری ۳۰ ساله دوآلیه (۱۹۵۷-۱۹۸۶) را اعطاء نمود.

در سپتامبر ۲۰۰۴، سه جهنمی فوق‌الذکر عملیات تغییر رژیم را علیه رئیس‌جمهور منتخب هائیتی، ژان-برتران آریستید، یک کاتولیک پیرو الهیات رهایی‌بخش سازماندهی کرد. این عملیات که با عنوان «مأموریت تثبیت صلح» سازمان ملل متحد (MINUSTAH) استنار شده بود، هائیتی را پس از بی‌ثبات کردن کشور از طریق تحریم اتحادیه اروپایی، تحت کنترل مستقیم ایالات متحده قرار داد. بدتر از همه، این کشور آسیب دیده در سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۲۱ در معرض زلزله‌های قوی (به ترتیب ۷.۰ و ۷.۲ درجه در مقیاس ریشتر) قرار گرفت. آن‌ها حدود ۳۰۰.۰۰۰ قربانی گرفتند و پایتخت پورتو پرنس را به منظره‌ای از آوار تبدیل کردند.

به لطف دخالت مداوم فرانسه و ایالات متحده، کودکان در هائیتی هنوز گرسنه هستند. (عکس Prensa Latina :)

رژیم اشغالگر و استثمار نواستعماری، هائیتی را از هر فرصتی برای رسیدگی مناسب به دشواری‌های جدی اجتماعی-اقتصادی و سیاسی محروم کرد که دو فاجعه طبیعی آنرا تشدید نمود. فروپاشی قدرت مرکزی فاسد که از سوی واشنگتن کنترل می‌شد، افزایش خشونت گروهی را به دنبال داشت. در این میان، شبه‌نظامیانی چون «تونتون ماکوت»، دستگاه قدرت دووالیه، مجهز به تسلیحات نظامی ایالات متحده، گروه‌هایی مانند G9 و ده‌ها گروه دیگر در حال غارت آن‌چه هنوز در کشور باقی مانده است، به شیوه جنگ‌سالاران هستند.

پس از ترور رئیس‌جمهور جوئل موپس در ۷ جولای ۲۰۲۱، بحران در کشور شعله‌ور و جنگ بین باندها بر رویدادها مسلط شد. از بازگشت آریل هنری، که در حال حاضر به عنوان رئیس‌جمهور خدمت می‌کند و در پایان فبروری ۲۰۲۴ برای جمع‌آوری کمک در کنیا به سر می‌برد، جلوگیری می‌شود. او در این میان، پس از صحبت با آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، آمادگی خود را برای استعفاء اعلام کرد. باندهای مسلح به دو زندان یورش برده و ۴۷۰۰ زندانی را آزاد کرده اند. گفته می‌شود که این دسته‌ها اکنون کنترل بیشتر بخش‌های پایتخت را در دست دارند. فروپاشی غم‌انگیز هائیتی محصول قرن‌ها دخالت و چپاول است و مداخله بیشتر آنرا بهبود نمی‌بخشد. این نه نشانه شکست هائیتی، بلکه بیانگر شکست سیاست‌های امپریالیستی فرانسه و ایالات متحده است.

برگرفته از: عصر ما، ارگان حزب کمونیست المان

منتشر شده در تاریخ: ۲۲ مارچ ۲۰۲۴